

Vedbendens Indvirkning paa Væggene

P.

Tidsskrifter

Arkitekten. Tidsskrift for bygningsvæsen. 1901. 10. maj

1901

ligst muligt at komme til Fagtegning; i deres sidste Indlæg mener de at finde en Berettigelse til denne Opfordring i, at „en saadan Ordning“ findes ved en af dem navngiven Skole (!!!).

For at undgaa Misforstaaelse, skal jeg gøre den Indrømmelse, at man selvfølgelig, naar disse Betingelser iøvrigt er til Stede, kan indrette rationel *Fagundervisning* paa hvilken som helst Tid af Døgnet, altsaa ogsaa i „Aftenskolen“.

Ærede Læsere af „Haandværkerbladet“ maa nu have mig undskyldt, at jeg ikke agter, uden *særlig tvungende Grund*, paa ny et rykke i Marken mod d'Hrr. H. og M., saa længe de to Herrer udtrykkeligt siger, at de vil have Undervisningen begrænset i Henhold til umodne Krav fra Mestre og Værger. Skolens Arbejde for at hæve Haandværkerstanden til et højere Kulturtrin vil være forgæves, denne Spændetrøje maa kastes bort, før Skolens Gerning rigtig kan begynde.

Nic. Petersen.

Tekniske Anvisninger.

Vedbendens Indvirkning paa Væggene bedømmes som oftest ud fra et galt Standpunkt. Den Mening er meget udbredt, at Vedbendplanterne gør Væggene meget fugtige. I Virkeligheden er akkurat det modsatte Tilfældet. Ganske vist er det urigtigt at mene, at fugtige Vægge nemmere tørre, naar de bevokses med Vedbend, men det bør vel paaagtes, at baade tørre og fugtige Vægge, der er bevoksede med Vedbend eller andre Slyngplanter, er langt bedre beskyttede mod Regnen, end nøgne Vægge, thi Bladene virker bogstavelig som Teglsten eller Skiferplader, der ligger over hverandre, da alle Bladene vender Overfladen ud mod Lyset, og paa denne Maade løber Regnen skraadt fra det ene Blad ned paa det andet, uden at Væggen berøres. Der skal en usædvanlig stærk Storm til, for at Regnen overhovedet skal kunde naa den bladklædte Væg. Den Indvending, at den bevoksede Væg daarlig kan naas af Sol og Vind, og at Udtørring ikke her, som naar Væggen er bar, let kan finde Sted, viser sig ogsaa ved nærmere Betragtning uholdbar. De mørke Blade opvarmes langt mere af Solen, end den lyse Væg. Denne Varme meddeler sig til Luften rundt omkring og som Følge deraf ogsaa til Væggen, og den opadstigende Luftstrøm virker noget nær som en Vind, der direkte slaar mod Væggen. Men ogsaa overfor den Fugtighed, der fra Jorden slaar op mod Væggen, og som væsenligt er Skyld i dennes Fugtighed, er en Beklædning med Slyngplanter af god Virkning. Alle Planter maa stadigt opsuge Fugtighed af Jordbunden og vilde meget snart tørre hen, naar de ikke forefandt nogen Fugtighed der; som Følge heraf indsuger en meget bladrig Plante en overordenlig stor Mængde Vand af Jordbunden. Man indser derfor let, at en fugtig Jordbund holdes langt bedre tør af en Slyngplante med mange Blade, end ved en hvilken som helst anden Foranstaltning, og at Væggen, der dækkes af en saadan Plante, fritages for megen Fugtighed, som ødelægger ubeskyttede Vægge. P.

Brand i Værksteder slukkes hurtigst ved Hjælp af følgende Blanding, som man altid dér bør have i Beredskab.

Man blander 60% Stensalt 30% Alun og 10% Soda. Alunet maa tilsættes Vandet i fint pulveriseret Tilstand;

det udvikler, naar det anvendes i Ildebrandstilfælde, svovlsure Dampe og danner da et usmelteligt Overtræk over de brændende Genstande. Svovlsur Ammoniak yder ligeledes god Tjeneste, da det ved at smelte danner et Overtræk, der lukker Luftens Ilt ude og ved højere Temperatur opløses, idet der danner sig Dampe, der tjener til at slukke Ilden. Heldigst er det naturligvis, naar man kan have slukkende Stoffer staaende rede i Værkstedets forskellige Arbejdsrum. Ved Siden af de almindelige Slukningsmidler, som Vandspande, fyldte Vandkar og deslige, bør man altid sørge for at have et andet Middel tilrede, der er langt bedre til at dæmpe og slukke Ild, end Vand, nemlig Sand.

Hvis der gaar Ild i Stoffer, der er gennemtrængte af Olie, vil nogle Haandfulde Sand lettere slukke Ilden, end to eller flere Spande Vand. Sandet har ogsaa den Fordel, at det ikke sprøjter rundt om, som Vandet, ikke flyder ind i de mindste Revner eller volder anden Skade, ligesom det ikke forringes ved at staa. P.

Tapetsering af nye Vægge. Det skal være aldeles urigtigt at tapetsere nye Vægge, før der er gaet et helt Aar. Selv om man omhyggeligt lufter ud, vadsker Skimmelen af, der nødvendigvis altid indfinder sig, og bruger alle andre tænkelige Forholdsregler, ødelægges Tapetet dog snart og kommer til at hænge ned i Laser. Alle, der vil tapetsere, bør agte herpaa, for at undgaa unyttige Omkostninger, saa meget mere, som modsatte Meninger saa ofte gør sig gældende i dette Spørgsmaal.

Legater og Understøttelser.

Af H. C. Ørstedes Legat vil den 12. Juli d. A. en Portion paa 200 Kr. være at tildele en industridrivende eller Haandværker, som i det forløbne Aar i en fremtrædende Grad har frembragt noget nyt og godt i sit Fag.

De, som mener at kunne komme i Betragtning, kan inden 20. Maj d. A. indsende Andragende med fornødne Oplysninger til Industriforeningen, København B.

Personalia.

Kunstakademiet. I Skoleraadets Forsamling den 30. April bestod Eleverne af Arkitekturskolen *Laur. Idon Larsen, Hans Chr. Meyling, Aage Schrøder og Jul. Møller Therckelsen* Akademiets Afgangsprøver som Arkitekter.

Patentmeddelelser.

(Af C. J. N. Nieuwenhuis.)

Laas med Rigelafspærring og forskydelig Nøglekam. Paa en saadan har Urmager *S. Henriksen* og Murer *J. Sørensen*, bække fra Svostrup Sogn ved Viborg, faaet Patent her i Landet d. 8. Marts d. A.

Den ny Sikkerhedslaas er karakteriseret ved, at Riglen æfspærres ved en Sikkerhedsrigel samt ved, at der uden om det egentlige Nøglerør er anbragt et andet bevægeligt Rør, som bærer en Del af Nøglekammen. Den bevægelige Del af Kammen indstilles i